

Arvoisat Aarre Öörnin omaiset – hyvä saattoväki,

Saatuamme tiedon Aarre Öörnin maallisen matkan päättymisestä vietimme hiljaisen hetken hänen muistolleen Kiuruvedellä, kotini pihapiiriin rakennetulla Rukajärven suunnan perinnepolulla. Pysähdyimme yhdessä muistelemaan kaikkea sitä, mitä Aarre ehti tehdä paitsi isänmaamme hyväksi rintamalla, myös rauhan aikana – erityisesti sotahistorian tallentajana ja yhteisömme voimanlähteenä.

Aarre oli Rukajärven suunnan mies – sanan syvimmissä merkityksessä. Hän kantoi veteraanisukupolven perintöä ylpeydellä ja nöyryydellä. Hän oli läsnä, missä tahansa veteraaniveljet kokoontuivat: täällä Lappajärvellä, Lieksassa, Kivitiipussa, juhlatilaisuuksissa ja muistomatkooilla. Hän oli silta menneestä tähän päivään.

Vuonna 2012 järjestimme yhdessä seminaarin ja rintamataidenäyttelyn Kivitiipussa. Sitä seurasi monia tapaamisia, matkoja ja juhlallisuuksia – ja niitä vuosien mittaan jopa tiivistyvällä ystävyydellä. Erityisesti mieleeni on jäänyt matkamme höyryjunalla Lieksan kirkkoon 5.9.2014 juhlimaan aselevon 70-vuotismuistojuhlaa. Aarrelta kyseltiin silloin paljon, lehtimiehet piirittivät häntä. Ja miksi eivät olisi – hänen sanansa olivat painavia, hänen muistinsa kirkas ja hänen kokemuksensa aitoa, suoraa kertomusta suomalaisesta miehestä sodan varjossa.

Kävin usein Aarren kotona. Muistan erityisesti vierailut hänen työhuoneessaan kodin yläkerrassa. Hylly toisensa jälkeen täynnä kirjoja – sotahistoriaa, paikallishistoriaa, muistelmia. Aarre osasi kertoa, missä mikäkin asia oli kerrottu ja miten se liittyi hänen omaan kokemukseensa. Hänellä oli selkeä käsitys siitä, mikä oli totta – ja miten se tuli kertoa.

Aarre ei ainoastaan puhunut menneestä – hän eli sitä kunnialla. Hän jakoi sukunsa tarinan, ammatillisen taustansa ja Lappajärven lakeuksien historian. Sain häneltä henkilökohtaisen lahjan, joka muistuttaa minua päivittäin Aarresta ja hänen aseveljistään.

Mieleeni on syöpynyt vierailumme Lappajärven hautausmaalla. Aarre halusi näyttää paikan, johon hänen läheisensä on haudattu. Erityisesti muistan hänen vakavan ja liikuttuneen kertomuksensa lähisukulaisten menehtymisestä Kaakkois-Aasiassa historian tuhoisimmassa tsunamionnettomuudessa. Se kosketti – kertojan eletyn elämän ääni jäi mieleeni pysyvästi.

Aarre kuului siihen Rukajärven suunnan veteraanien joukkoon, joka piti huolen siitä, ettei yksikään aseveli jäänyt ilman saattajia. PionP 24:n veljet sopivat aikanaan, että he järjestäisivät jokaiselle viimeisen kunnianosoituksen – ja Aarre piti kiinni tuosta lupauksesta. Nyt hän on viimeinen. Tässä hetkessä tuo lupaus on saatettu päätökseen.

Hyvää matkaa, Aarre. Sinä teit velvollisuutesi – ja enemmänkin. Olet jättänyt jälkesi historiaan, ja me seisomme täällä kiitollisina, kunnioittaen.

Sinivalkoiset ajatuksemme on kirjoitettu muistoadressiin:

”Historia kirkastaa isänmaalle sykkineen sydämen kilven.”

Otamme syvästi osaa omaisten suruun.

Kiitos kaikesta.

Tenho Tikkanen

Rukajärven suunnan historyyhdistys ry

Puheenjohtaja